

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Exercitia S. P. Ignatii Via Ad Salutem Et Perfectionem
Propriam & alienam, Tuta & perpetuo tenenda**

Ignacio <de Loyola>

Hildesii, 1713

VD18 13664689

§phus II. Harum Perfectionum Exaggeratio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60348](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60348)

Respectiva

1. Communicativus sui & suorum &c.
2. Verax.
3. Fidelis, sincerus.
4. Benevolus & liberalis.
5. Misericors benignus.
6. Longanimis.
7. Affabilis & exorabilis.
8. Providus.
9. Præsens.
10. Suavis.
11. Amabilis.
12. Justus bonis, malis.
13. Beatificans & satisfians.

Officia.

1. Principium & creator
2. Redemptor, Author statûs supernaturalis.
3. Conservator, & agens in omnibus.
4. Gubernator.
5. Providentia.
6. Dominus.
7. finis.
8. Prædestinans & vocans.
9. Regula & exemplar.
10. Protector.
11. Adjutor.
12. Pater, Frater, Sponsus &c. omnes tituli amoris.
13. Judex & merces bonorum & malorum,

præsenti bonitate exercet Deus, ac si in te solum.

Harum perfectionum legenda sæpe & expendenda declaratio, V. g. apud P. Lessium, de perfectionibus Divinis. P. Lud. de Ponte. Parte 6. Med. Ex Libello cui titulus, Aspiraciones Theologicæ, aliisque similibus.

SPHUS II.

HARUM PERFECTIONUM
EXAGGERATIO.

Primò: Exaggerantur plurimùm perfectiones Dei ex magnitudine, ordine, excellentiâ, con-

M 3

stan-

stantiâ rerum, quæ ex illis profectæ sunt in cœ-
lis & in terra; quòd tot & tanta indies, sine nu-
mero exundent, ipsæ nihil minuantur, eadem
ac æquè infinitæ, etsi omni momento millies plu-
ra & meliora & in æternùm exeant. Sic auge-
tur V. g. Sapientia & potentia Dei.

Secundo : Comparari potest una perfectio
Dei V. g. Pulchritudo cum omni omnium exi-
stentium & possibilium pulchritudine. Hæc om-
nia continet & infinitè superat inferiora, tan-
quam non sint.

Tertiò : Comparari potest una perfectio cum
alia magis nota : V. g. Spem concepturus de bo-
nitate & fidelitate Dei erga te ; cogita æquè ma-
gnam æquè certam esse bonitatem & fidelitatem
Dei erga te, atque potentia est : Quàm hæc in-
finita ! quàm certa ! cogita hac majorem, certio-
rem. Si non potes ; cogita tantam esse Dei in te
benignitatem & fidelitatem, & vehementer con-
fide, magnâ fiduciâ, quæ digna sit, & gloriosa
tantæ bonitati &c.

Quarto : Omnes perfectiones in infinitum
auget singularum *infinitas*, concepta & aliquo
modo declarata per multiplicationem cubicam.
V. g. Si ponas videre te primo momento visio-
nis beatificæ unum gradum Divinæ pulchritudi-
nis, altero momento duos ; tertio momento duos
cubicè multiplicatos, jam erunt 4. quarto mo-
mento videas 4. gradus cubicè multiplicatos ;
jam

jam videbis 16. quinto momento videas 16. gradus cubicè multiplicatos, jam erunt 256. sexto momento videas 256. gradus cubicè multiplicatos, jam erunt 65536. quanto illa visio te obruet stupore! quid, si sic pergeres tali multiplicatione singulis momentis totius æternitatis! Obrueris admiratione & gaudio. Atqui tot, quasi gradus, pulchritudinis Dei sunt, actu existentes, nunquam exhauriendi omnibus omnium Angelorum & hominum novos gradus combinantium calculo æterno. Tantæ nunc sunt Divinæ omnes perfectiones.

Quintò: Adhuc magis exaggerantur singulæ perfectiones, si una combinetur cum omnibus aliis arte combinatoriâ. Sic enim unaquævis infinita per alias infinitas plus quàm infinitè crescit, cum sit idem cum illis, & earum excellentiam imbibat, ac toties excellat infinities magis, quoties cum nova infinita cogitatur indentificata. V. g. Providentia erga te, & fidelitas est infinita, (scilicet illo modo, quo dictum est n. 4) hæc eadem providentia & fidelitas est idem cum *sapientia* pariter infinita, cum *potentia* pariter infinita, cum bonitate & pulchritudine pariter infinita &c. atque ita de aliis. Quàm amabilis Dei erga te providentia & fidelitas! Quàm stupenda! Quid si jam cogites *pulchritudinem* & alias perfectiones, quibuscum idem esse ponitur providentia & fidelitas, esse denuò non suâ solùm infinitate, sed aliarum communicatione infinitas, quàm infinita

M 4

evadet,

evadet, quàm amabilis, æstimanda providentia & fidelitas. Hoc modo æstimari potest quivis Dei titulus *Pater bonus &c.*

Sextò: Colligitur etiam stupenda, timenda simul, & amanda summè Divinarum perfectionum excellentia, ex poena unius peccati mortalis etsi momentanei, contra Deum admissi. De quo vide Med. de peccat. Ex eo etiam, quòd omnium damnatorum æterna infelicitas (imò si omnes creaturæ possibiles simul æternùm damnarentur) nihil obsit Divinæ infinitæ felicitati & perfectioni, sitque coram illo, tanquam non sit.

Septimò: Cogitet demum aliquis, quod potest & optat in aliquâ perfectione optimum V. g. in Dei benignitate &c. mox per fidem pro certò habeat, cum gaudio hoc & plura esse & infinita.

NB. Eadem infinitas & excellentia Divinarum perfectionum auget quasi in infinitum excellentiam earum rerum, quæ Dei sunt quâdam ac supernaturali ratione & relatione V. g. Matris Dei, amoris Dei in te, amicitia & gratia Dei, visionis ac possessionis Dei, voluntatis Dei, offensæ Dei, &c. supra omnem scilicet excogitabiliû amicitiam, gratiam &c. Cujus comparatione omnia alia in nihilum disparent; adeoque cætera & creata omnia ac te ipsum in infinitum atque in nihilum deprimit hæc Dei & divinarum perfectionum excellentia.

Sphus